

Megjelenik e lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetni minden es. k. postahivatalnál, a lapok kiadó hivatalához címzett levelekben. Ára évenként 3, félre 6, évre 12 pengő forint.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentegyházutcában, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Azok mindegyike, melyek a lap után 4 pengő forintot követelnek, pontosan hirdetések, ill. post. elengedtetik. Mindenik hirdetésre 15 pkr. bélyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: u. m. előfizetés, hirdetések, reklamatok sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Közlönyben, STEIN könyvkereskedésében.

A PÉNZ.

II.

Az új és régi pénz közötti viszony ismertetésére egész kis irodalom keletkezett, röpiratokskák adtak ki, melyek a pénz-reduciónak a lehető legkönnyűbb módjait adják elő, ismertetve a régiek és új pénz közötti érték-hasonlatot, s táblázatokat hozva a krosok és forintok régiek és újabb nemeinek gyors összehasonlítására.

Kérdésben kívül legcélszerűbb mindenkinek a hazai könyvtárakból ily utasító könyvecskék megszerzése, melyek már magyar nyelven is adtak közre, melyekben az érték pontos és használható össze-

I. Új ércpénzek.

- Egy darab kéttalléros = 2 fr. 51 kr. pp. = új pénzben 3 fr.
 Egy d. Ujtallér = 1 fr. 25 kr. pp. = új pénzben 1 fr. 50 kr.
 Egy d. Két új forintos = 1 fr. 54 kr. pp. = új pénzben 2 fr.
 Egy d. Új forint = 57 kr. pp. = új pénzben 100 kr.
 Egy d. Új negyed forint = 14 1/4 kr. pp. = új pénzben 25 kr.
 Egy d. Új tízes = 6 kr. pp. = új pénzben 10 kr.
 Egy d. Új ötös = 3 kr. pp. = új pénzben 5 kr.
 Egy d. Új garas = 2 kr. pp. = új pénzben 3 kr.
 Egy d. Új kr. = 1/2 kr. pp. = 1 új kr.
 Egy d. Új fél kr. = 1/2 kr. pp. = 1 új kr.

II. Régi ércpénzek.

- Egy d. Koronás tallér (most 2 fr. 12 kr.) = 2 fr. 30 kr. új pénzben
 Egy d. Fél koronás tallér (most 1 fr. 6 kr.) = 1 fr. 12 kr. új pénzben.
 Egy d. Negyed koronás tallér (33 kr.) = 55 kr. új pénzben.
 Egy d. Tallér (most 2 fr.) = 2 fr. 10 kr. új pénzben.
 Egy d. Egy forintos tallér = 1 fr. 5 kr. új pénzben.
 Egy d. Ezüst huszas újveretű = 35 kr. új pénzben.
 Egy d. Ezüst huszas régi veretű = 34 új kr.
 Egy d. Ezüst 10 kros. = 17 kr. új pénzben.
 Egy d. 5 ezüst kros. = 8 1/2 kr. új pénzben.
 Egy d. 3 ezüst kros. = 5 kr. új pénzben.
 Egy d. 6 kros. ezüst pénz = 10 kr. új pénzben.
 Egy d. 2 kros. réz = 3 kr. új pénzben.
 Egy d. 1 kros. réz = 1 1/2 kr. új pénzben.
 Egy d. 1/2 p. kros. réz = 1/2 kr. új pénzben.

Ezen sorozásban magában ki van már mutatva az új és régi pénz közötti arány; mindamellett a közönséges piaci forgalomban akkor is, ha az árucikkek értéke egészen az új pénzrendszer után is lesz szabályozva, azon körülmény miatt, hogy

hasonlítása mellett, a gyors főbeli, s papíroni számvételre legkönnyebb utasítások is fellelhetők.

Azonban százankint levén hírlapunk olvasói közt, kik a várostól távol laknak, s a könyvek megszerzése nem áll módjukban: azon feladatunkat nem tevésthetjük szemünk előtt, hogy minden oly kérdésben tájékozni, és segíteni igyekezzünk olvasóinkat, melyeknek tudása a napi életre nézve mulhatlanul szükséges.

Megkísértjük tehát az új és régi pénzek közti arányt megismertetni.

E célra számba kell vennünk az ércpénz nemeket, miután a bankjegyekre nézve is a kulcsot ugyancsak ezen pénz-érték képezi.

reskedő, miközben mind ez, mind az, számolási hibák miatt, sok apró károsodásba eshetik.

Ezen baj elkerülésére jó szolgálatot tesznek az új pénz ismertetése végett kiadott röpiratok, melyek pontosan kiszámított táblázatokat hoznak a pénzdarábok értékeinek átváltoztatására.

Szükségessé válnak azonban, a fenn már említett okból, egy pár oly táblázatot adni olvasóink kezébe, mely a piaci pénzforgalom szerint fizethető apróbb mennyiségek arányát mutatja, a törtszámok akint alkalmaztatván kiki által, a mint az egész számhoz fizethetőleg állanak.

Új kros átváltoztatása pengő krosra.	Pengő kros átváltoztatása új krosra.	Új forint pengő forintra.	Pengő frt új forintra.
1	1 1/2	1	1 1/2
2	3	2	3
3	4 1/2	3	4 1/2
4	6	4	6
5	7 1/2	5	7 1/2
6	9	6	9
7	10 1/2	7	10 1/2
8	12	8	12
9	13 1/2	9	13 1/2
10	15	10	15
20	30	20	30
30	45	30	45
40	60	40	60
50	75	50	75
60	90	60	90
70	105	70	105
80	120	80	120
90	135	90	135
100	150	100	150

Ezen táblázatban, a mint a rubrikázatok közt is láthatni, a két első hasáb az 1 szám felett az új krosoknak a már régivé valódo pengő krosokká; a második két hasáb a 2-ik sz. felett a pengő krosoknak új krosokká; a 3 szám felett három hasáb az új forintoknak a már régivé pengő forintosokká; a 4 sz. szám felett három hasáb a pengő forintosoknak új forintosokká átváltoztatását mutatja, a krosoknál egy forintig, a forintosoknál 100 forintig.

Ha ezen táblázatunkat innen kivágva, tisztelt olvasóink, s így megmentve, legalább lapunk e kis pontját az ablakra ragasztás alól, tárczájukba helyezik, alkalmasint, hiszszük, hogy a napi forgalomban szükséges pénzüszvegek meghatározására minden bővebb főbeli számítgatástól mentve lesznek.

Lapunk szűk tere nem engedi, hogy ezen számolásokat igen magas fokokig közreadjuk, minthogy azok, kik nagyobb

pénzüszvegekkel bajlódnak, vagy gondoskodni fognak magoknak alkalmas röpiratokról, vagy különben is a számolathat annyira gyakorolva vannak, hogy ezen táblázatunk után is az egyesekről a tízesekre, százásokra, s ezerekre futva, megtehetik számításait; úgy hiszszük, nagyobb foku kimutatást adnunk felesleges fáradság, s tépazarlás is volna. Kiváldog az apróbb piacokon s helységekbeni közforgalmat tartottuk szemeink előtt.

Dózsa D.

A s-szentgyörgyi Gazdasági-egylet.

Folyó 1858-dik évben augusztus 23-dikán Seps-Szent-Györgyön, méltóságos báró Szentkereszty Zsigmond ur által, helybeli járási elnök mlgos Treszkovics Vilmos ur jelenlétében tartott birtokosok gyűlésinek

Jegyzőkönyve.

1-ször. Idvezelvén mlgs báró Szentkereszty Zsigmond elnök ur az ezen gyűlésre meghívott

BERLINI LEVELEK.

III.

A házag, melyet betöltni; az épület, melyről csak egy pár szót szólni megígértém: az egyetem.

Nagy három emeletes épület ez az „Unter den Linden“ keleti végén, az opera-házzal szemben. — Egy hatalmas quadratot képezne, ha utca felőli részét szabadon nem hagyják. — Így két szárnya nyílik ki csupán, melyeket csinos vas-rácsos kőtt össze. Ezen belül egy gyönyörű kis tér foglal helyet, mely borostyán, rózsabokrokban s virág-táblákkal van beültetve; háta megett pedig egy gesztenyfa erdőcske s botanikus-kert szegi be fekvését.

Felépítése a hét éves háború idejére esik 1754-1761; építője Bouman. Akkor a nagy Fridrik fiére, Henrik, hercegi palotája volt; s csak később, 1809-ben lön átengedve az ez évben megalapított egyetem számára, s ekkor kapta — hat corinthi oszlopon nyugvó — előcsarnoka e fölirattal: Fridericus Guilelmus III. Rex universitatis litterariae. 1809. Fedélzete párkányát tizennégy szobor koronázza.

Méltóságos kinézése az első perczben megragadja a figyelmet; s fekvése, mivel egészen önálló szomszédok nélkül áll mosolygó virágok és zöld fák között, olyan barátságossá tesz, s olyan szép gondolatokat keltenek föl a kebelben!

És méltán; mert, ha végigfutunk azon rövid ötven éven, mióta ez egyetem áll, egész sorával találkozzunk halhatatlan nevekek, mint: Hegel, Fichte, Schelling, Schleiermacher, Neander, de Wette s mások, kiknek itt volt munkásságuk tűzpontja, s kiknek egy-

szersmind köszönheti Berlin, hogy egyeteme — ily rövid idő alatt, bizonyos tekintetben — felül áll minden mások felett Németországban.

Belélete négy (theologiai, jogi, orvosi, és philosophiai) facultásban öszpotosul, s összesen 170 részint rendes tanár, részint magán-tanítók vezetése alatt áll. Ha ez erőkhöz hozzászámítjuk: az anatomiai muzeumot, melynek csupán megalapítására 100,000 tallért fordítottak; a zoologiai muzeumot, ásvány gyűjteményt, keresztény régiségek tárá, orvosi segéd-eszközöket, theologiai seminariumot, chemiai laboratoriumot, physikai apparátumokat stb. stb. s mindezeket páratlan, hitel feletti gazdagsággal; ... ha hozzá gondoljuk, hogy a tanárok fizetése közel kétezer ezüst forint — nem is véve, hogy minden egyes tanulóknak tízhusz pengőjével kell megfizetni leczkét, — s így nincsenek kényszerítve, hogy életmódjukról más uton is gondoskodjanak, ha nem élhetnek szakmájuknak: elképzelhetik önök, hogy ez egyetem nagy virágzásnak s nagy látogatásnak örvend.

Magok a német tanulók se végzik be másutt tanulói életüket a nélkül, hogy legalább egy félétet ne töltsenek Berlinben; de látogatják idegen nemzetbeliek is nagy számmal, és a világ minden részéből, — ugy hogy nincs év, melyben kevesebb tanuló lenne kétezerénél.

Az egyes fakultásoknál, megvallozom, óvakodom véleményemet kimondani; részint mert az csak egyéni lenne; részint, mert nagyon megszervezte. Csak azt említem meg, hogy a természet-tudományok teljes virágzásban vannak, s egy Magnus, Dove, világhírű physikusok; a philosophiának Trendelenburg, Georges, Ritter és a historikus Ranke igyekeznek irányt adni, a theologiaiában bár Nitzsch és Twisten szép nevet vívtak ki magoknak,

de ezt tanulni, ne jöjjen senki Berlinbe. Sapi-enti satis!

Ha az egyetem főnnebb elősorolt segédess-közeihez, még ötvenezre kötetből álló könyvtárát is számítom, mely a tanulók rendelkezése alatt áll: csak azért teszem, hogy alkalom szerint fölemlítem, miszerint ide van behelyezve az 1842. alapított ötszáz kötetnyi magyar könyvtár is, melynek szaporítása érdekében, az én jó barátom Szász Gerő, a „Sépirodalmi Közlöny“ idei 61—62 számaiban egy pár cikkekét közölt volt, de melyek — fájdalom, ugy látszik — még eddig pusztában hangzóttak el.

Ennyit tartottam szükségesnek az egyetem külső és belsőletéről röviden elmondani. — En hiszem, hogy olvasóm közül igen sokan másnemű és kimerítőbb tudósítást vártak volna; szolgáljon mentességem gyöngeségem, s azon körülmény, hogy némelykor nem lehet mindent elmondani. ... És most szívesen fölkerem olvasóim türelmét, szerkesztő ur engedelmét — eszme-társitálással fogva — hadd mondassak el még valamit.

— Hagyományos dolog az már nálunk, a régi jó időkben, hogy az ifjú ember menjen akademiára; lásson világot. Megtették ez utat nagyatyáink. Bevégezték iskoláikat; felültek egy faköszekébe, s utaztak két-három hónapig, míg elérhették Bécsot, s onnan elárasztották a külföldi egyetemeket. Tanuságot tehet erről Göttinga, Jéna, Halle, Marburg s mások.

Künn töltött kiki tehetsége szerint, két-három évet, s az idő alatt megtanulták tisztelni a külföld és azon férfiak nevét, kik arany-betűvel vannak bevésve a kultura történetébe; nem került ki figyelmüket semmi olyas, a mi hasznos, s a mi odahaza még parlagban hevert; tele szedték magokat az előrehaladott tudományosság virágával, melyeket otthon gyümölcsös-

zökké tehessenek... aztán szépen haza mentek. Lelkük sajgott elmaradásuk miatt, és e fájdalom szentségével ragaszkodtak, ölelték körül az elmaradt hazai földet; látták, hogy ők nagyobbak, mint azok, kik őket nevelték, és mégis tisztelték azokat; s mert akademiára jövének, önmagok iránti kötelességeiket teljesítették csupán: se egyesektől, se a statustól nem követelték semmit; hanem meghúzták magokat szerényen egy-egy falusi papságban, s mint az áldáshozó tavaszi nap, jótékony meleget árasztottak szét, s munkáltak zajtalanul, egész erővel, kitartással, férfiasan, becsülettel.

Bünt követnének el, ha tisztelettel nem emlékeznék hadd a iskolai rendszerünkről, melynek köszönhetjük a haza és a státus oszlopait; de egyszersmind ki ne ismerné el hiányait, ... s hogy ezt pótolni lehessen, a külföld állott eleink előtt. A nép az egész országban, látva azt, hogy a helytállás embereivel szemben, az akademiák az előrehaladás zászlóját lengetik, hogy munkásságuk maga az élet processusa, megtanulta tisztelni az egyéneket, (kik meg is érdemelték azt!) és egyszersmind, bizonyos nyombusz kezdett tulajdonítani a külföld egyetemének, s mintegy beleélni magát abba a véleménybe, hogy ez, vagy amaz állást csak akadémista töltheti be. Ennek nyomát ma is láthatni némely helyeken, és némely — főkében.

Ennyit a régi akademiákról, (kiket áldjon meg az Isten!) régi dolgokról, régi viszonyokról; hisz, az idő átszületett; a rendszer porba omlott; s a mi elmaradásunk óriási lépésekkel cserélődött ki.

A miért más nemzetek két századig küzdöttek, nekünk meghozta az utolsó harmincz év; mert birunk virágzó iskolákkal, s bennök olyan jeles kiképzett tanárokkal, kik bármikor versenyezhetnek a külföldiekkel, s hogy világ-

s igen szép számmal megjelent birtokosokat, kinyilatkoztatá, miszerint a tervezett Gazdasági-egylet számára, a mult márczius 1-jén tartott gyűlés által kinevezett biztosok pontos eljárása folytán olyan szép töképenz irattal alá, minak bevétele után képesek leszünk megbírn egy Gazdasági-egylet első szükségait. És miután a mult gyűlés által toll-vivőnek megkért Barabás Farkas ezen gyűlés körül szükségelt más teendői miatt a tollvivőseget nem folytat-hatja, helyébe Demeter József nevezetett ki ideiglenes tollvivőnek, mi szolgál tudásul és alkalmazásul.

2-szor. Barabás Farkas előterjeszt, hogy a tervezett egylet számára aláírás tételt:

A s.-sz.-györgyi járásból	508 ft
A k.-vásárhelyi járásból	495 ft 30kr.
A kovásznai járásból	519 ft
A háromszéki községektől	1064 ft
A baróthi járásból	119 ft
Csikből	213 ft
Gyergyóból	71 ft 30k.

melék összeszámítva tesznek 2990 pft.

Ezenkívül örökös alapítványképpen ajánlott

gróf Mikó Imre ö nmlga 1000 pft.

Baró Szentkereszt Zsigmond ur 200 pft.

Gróf Kálnoki Pál és gr. Kálnoki

Imre urak 200 pft.

Római kath. püspök Haynald La-

jós ur ö nmlga 100 pftos urbíri kö-

telezvényt folyó évi november 1-től

járandó kamat-szelvényen 100 pft.

Összesen 1700 pft.

Melynek egy évi százalékos ka-

matja teszen 85 pft.

Mit a fennebbi összeghez hozzá

adva, lesz az egyletnek évenként

rendelkezése alatt álló pénze 3075 pft.

Mi is tudásul vétetett és gróf Mikó Imre ö

nmlgának az 1000 pft alapítványt közzönet

szavaztatott.

3-szor. Indítványba hozatik, hogy a körül-

mények szükségessége tekintetéből, ezen

tervezett egylet a mult márczius 1-jén tartott ülés

jegyzőkönyve 4-dik száma alatt kelt határozata

megváltoztatásával nevezessék Sepsi-Szent-

Györgyöl, hol az egylet megalakult és széke-

zetét tartani fogja „Sepsi-Szent-györgyi Gaz-

dasági-egyletnek” és az országos Gazdasági-

egylettel szellemi és anyagi kapcsolatba hozas-

sék, mely indítvány elfogadtatott s az alapsza-

bályokban bővebben kifejtetni határozatott.

4-szer. Olvasztanak a Kolozsvárról elnök

uton megküldött és a fiók-egyletek miképp

szervezhetők tárgyazó s jelenleg felsőbb meg-

erősített váró pöltek - alapszabályok, melyek

felett tartott hosszas vitakozás után abban lön

megállapodás, hogy ezen egylet számára aláírt

hat pengő forintos alapítványokból békterület

pénzösszegnek egy harmada évenként adassék

az erdélyi országos Gazdasági-egylet szükség

pótlására, mint a honnan ezen fiók-egylet köz-

vetlen anyagi s szellemi gyámlolásra számít;

a fenmaradandó kétharmadrész pedig a hat-

forintos alapítványoknak, valamint a másnemi

alapítványok és részvények utján begyűlendő

pénzek keblileg kezeltessenek, — az egylet

körlevelei s más javaival együtt, — e célra

pénztárnoknak Gödri Ferencz ideiglenesen ki-

nevezetvén. (Folytatjuk.)

KÜL- ÉS BELFOLDI LEVELEZÉS.

Konstantinápoly, aug. 28-kán, 1858. — A palais-reformát Rizza pasha vezetése alatt nagyba folynak; a szultán egyszerre fölbresztetett édes semmítse-levéséből, s oly erélylél működik, minőt róla senki se tett volna fel.

Tegnap a nagyur a portához ment, az ott tartott miniszteri tanácsban elnökendő; igen ingerült volt, s már előre valami diplomatikai égi háború sötét fellegeit lelete homlokán látni, s miután elmondta, hogy családja tagjainak kormányzási eljárása s kiméletlen pazarlása készletti arra, hogy őket a kormánytól eltávolítsa. Mehemed Aliót, a kapudán pashát (sógortól) rögtön visszavette mihurjék (pecsétjét) s azt küprüzi Mehemed pashának adta, Ali Galib pashát, (vejét — Reshid pashát), az Elkáv pashát (turesimát elnökét) szintén letette, s három vejét Ihami pashát és Mahmud pashát és Ethem pashát, (a consul de Petat tag-jait) küzte a nagy-tanácsból, s midőn az előbbi valami észrevételt akart tenni, a szultán rákiáltott dühösen, hogy itt nincsen Egyiptomban, s hogy többé nem fogja elnézni, hogy rokonai visszaéljenek bizalmával.

A szerályba visszatérve, a főkonyha-mestert (Aszcsi basit) hivatván, számadást kérte elő, ezt vizsgálva, látja, hogy 1500 ember van konyháján alkalmazva, rögtön parancsot ad a nagyur, hogy azok álljanak elő, hogy szemlét tartson fölöttük. Aszcsi basi uram nagy zavara jön, s minden futkosása daczára is alig tudott 250 egyént előállítani, ebből tisztán kitűnt, hogy már 15 év óta lopja 1250 egyének a fizetését; rögtön börtönbe küldetett s minden javai lefoglalattak az állam számára, sőt még azt is beszélik titokban, hogy néhány nejét is, kik némi főadósságokat csináltak, elkergette volna, de ezen utolsó hír valóságáról nem keskedem. Hogy honnan vette ezen rendkívüli erélyt a nagyur, ki eddig a kormány gondjait nem igen foglalkozott, ki háremje gyönyörűreibe, s Tokaj arany-cseppjeibe merült el eddig gondjait, senki se tudja felfogni, s mindenki bámulatát idézi elő. Ilyenforma mesét is beszélnek, hogy Fuad pasha Napoleonál lévén látogatáson, s a törökhoni pénzzavarok jövén szönyegre, Napoleon egész részletben elmondta volna annak okait, miket Fuad a nagyurral tudatott, ki azon, hogy egy idegen nálánál jobban van értesülve kormánya ügyeiről, igen felfingerült, s elhatározta a rendtelenségek megbüntetését sat.

Azon hírt, hogy a Cyclops, miután a Mek-kából visszatért Namik pasha nem adott illő elégtételt s vonakodott a gyilkosokat kivégeztetni, — bombázta Dseddáh-t — eddig bizonyosan megvitte nektek a török sürgöny, s így annak részleteivel nem is untatnak; csak azt említem meg, hogy igen jó hatása volt, a birodalomban mindenütt igen felfingerült muzulmánokra, s őket egy kissé intimidálta. Utolsó hírek szerint Ismail pasha megérkezett s a befogott gyilkosokból többieket felmagasztaltatt.

A legnapelőtt érkezett angol gőzössel egy igen tekintélyes gentleman és neje érkeztek meg, holmiaukat a jámra vitték s meg akarták vizsgálni, de ő hatalmasan tiltakozott a kinyitást ellen, végre erővel nyiták föl, s a holmik között több csomó gondosan elrejtett hamis kai-

mét (banknótát) találtak, ezután személyöket is kivizsgálván, kitűnt, hogy a nő igen tágas crinolinjában több millió értékű hamis kaimé volt bevarrva, (ez aztán értékes egy crinolin); a jó madarakat szorosan összekötözve börtönbe hurcozták.

Bagdádi hírek igazolni látszanak azon állítást, hogy aligha sikerülend Omer pashának minden erélyessége mellett is az állami zavarokat lecsillapítani, mindenütt lázognak a pusztai törzsei; ha egyet legyőzött, ha egy meghódolt, az csak addig marad nyugalomban, míg a sereg távoztak, s azután szöszegően újra fellázadnak, s ha közöttük csak egy kis egyetértés lenne, ha tradicionális gyűlölség nem választaná őket egymástól el, ha találkoznék valamely hatalmas törzsfőnök, ki a szétszórtan egyetértés nélkül harcoló törzseket zászlója alatt egyesíthetné, akkor Törökhon birodalmának legszebb s leggazdagabb részét menthetlenül elvesztené.

Az Eufrát jobb partján, Indich él Hillál környékén lakó hatalmas Scsebur-el wavi-törzs fellázadt az unjonozás miatt, Huszeim pashát, a hillahi kormányzózt elfogták s zálogba maguknál tartják. Shubi pasha egy zászlóját rendes katonasággal s több csapat basi-buokkal ellenük küldetett, de az előttök futó arabok által egy mocsáros helyre esalutván, ott minden oldalról körülvetetett, s kevesed magával sikerült hősies küzdelem után kivágni magát. Azután Mullák-karallik sheik alatt Seinkilt egy mocsáros között fekvő várostak vettek be, s azt megerősített. Iszkender pasha, Shubi pasha megveretéséről értesülve, mult hó 29-én Seinkil ellen nyomult s rögtön megrohanta a várost, de a dsebarsok azt hősien védték s csak 5 órai övig erő vízbéli küzdés után sikerült annak bevétele, miután védői turahkon, (könnyű naszdók) a határlan lápok közé menekültek, a hivatalos jelentés szerint ezen csatában 300 arab esett el, a törökök 12 halottat, közöttük Iszkender bey (Kucsyski) s 32 sebesültet vesztettek.

S alig vette be Iszkender pasha Seinkilt, hogy az Eufrát bal partján a delhemek lázadtak fel, s vagy 7000 harcos Bumarát támadta meg, de az őrizet jól védte magát s Ibrahim pasha Bagdádól segédcsereggel közeledvén, a delhemek visszavonultak. A felüdsai mudir, Murad effendi közbenjárásának sikerült veleket békéltetni; sőt még 100 unjonozót is ígértek, de alig tért vissza Ibrahim pasha Bagdába, hogy a Tigrisen átmentek s Delhi-Abbás mellett, 16 órányira Bagdádól, egy Kerkutból jövő nagy karavánt kiraboltak.

Az anezisek Kərbela körül mozognak, egy csapatjuk Bagdádól 4 órányira rabolt ki egy Persiából jövő karavánt.

S mint biztos hírt közlik, hogy 30,000 anezis készül Mesopotámia betörni. A Bagdád őrizet elhagyta a várost, s helyét a szulejmaniai foglalandja el, ugylátszik, hogy Omer pasha meg akarja őket előzni, s támadólag lépni fel ellenük, különben a kormányi seregben igen nagy elégtelenség uralkodhat a folytonos harcokban, s az iszonyú forrásgámbi sebes marcholásban kifáradt sereg, s mindennap számos szökések történnek, s az anezisek igen szívesen fogadják a hozzájuk menekülő szökévényeket.

Nem tudni, mi okból, Omer pasha rendelkezett adott ki, hogy mindazon perzsák, kik Bag-

dában, Imam-Aliban, Imam-Huszeinben s Imam-Muszában laknak, vagy adják el mindenüket s térjenek a legrövidebb időköz alatt honukba, vagy legyenek török alattvalókká.

De végzem, mert a posta indul.

Bakalun.

U. I. Ma hirtelen leszálta a pénz; okául azt adják, hogy egy távirati sürgöny érkezett volna Fuad pashától, mely tudatja, hogy a kölcsön aláíratott.

Ragusa, szept. 4-kén, 1858. — Az európai öt nagyhatalmasságok biztosai elvették munkálódásukat Herczegovinában s Montenegróban. Tegnap itt ebédelték fejefölött tábornok Besim-urnál, s ma egy francia frégátot elindítanak Korfuba, onnan más angol gőzössel Konstantinápolyba, hogy az egész diplomáciai karal Montenegró sorsát elhatározzák, miképp? azt Isten tudja. Annyi igaz, hogy az ingerültség a déli szlávországokban — hála a muszka rubelnek! — nagy. Ha a török kormány a Hathumaymot életbe tenné is, — mit senki se hiszen, mert ez esetben a törökök forradalma szinte bizonyos, — a keresztények ennyivel nincsenek melegegdedve, mert ők nem roszabbak a szomszédországok parasztjainál, s jövedelmekből dezmát adni nem akarnak. Ha pedig a török birtokosokat fosztának meg sajátuktól, — a mi természetelleni igazságtalanság, — akkor a törökök lázadhatnak fel, a mint ezt a boszniai események szomorúan tanúsítják. Mindenesetre, úgy látszik, oda fönt az általános légkör éppen nem tiszta, s a távolsgában néha vilámlik is.

Farkas Sándor. Füle, aug. 15-én 1858. — Messze magányomból szórakozásom vágya e helyre vitt, hol ma a több brassai, és bécsi polgárokból alakult társaság részvényein készült vasgyártó szentelék fel. E nagyszerű jármű, melynek minden osztálya, minden darab mive, s főleg az olvasztó-kemence, a gőz erején hajtva, az építész, a gyárnak avatott kezeit és a társulatnak ezen gyárba fektetett nagy összegét tanúsítja, a nézővel a természet nagyságát méltán bámulatja; a felszentelés munkáját számos vidéki s távoli vendégek, úgy mélt. cs. k. helytartósági tanácsos Clésius ur elnöklete alatt egybegyűlt hivatalnokok jelenlétében, a miklósvári rom. k. és a brassai luth. lelkész urak megalólatlag végzik el, kik közül az első, Horváth ur, szép szavakban alaposan fejte meg, hogy a pár év alatt annyi kitérés és fáradsággal elkészült vasgyár dícsősége nemcsak a jelen társulat, hanem a gyár régi tulajdonosai B. Rauber, Cserei és Bórá uraké is, kik ennek utját már régebb meg-törék. Az innéptől nagy ebéd követte, több mint kétszáz terítékű asztallal, hol a gyár jövőre felmelt poharak közül brassai polgar N. uré volt kitűnő, ki jövőjét ezen gyárnak rövid, de velős szavakban Erdélyhon lakói nemzetiség nélküli egyetértésből tettezte föl, s azért a multakra feledést ohajtott. Ez alkalommal önként támadt keblemben a fájó kérdés, miért hogy e gyár nem Erdővidék intelligenciája, s nem egy pár nagyobb család részvényein készült? pénzkrizis, az idő, a visszavonulás s még több helyes okok lehetnek; de hol az egyesek ereje megtörtött, tán a közös akarat, a közös áldozat, a birtokhitel és nagy pártfogók részvétele meg segíthettek volna, s egy ilyen gyár, mely ha ezeket is nyelt el, nemsokára kétszeres kamatot hajt, s mely ugy a társulatra, mint az egész vidék jövőjére nézve döntő

hírok nincsen, csak az a baj, hogy nem Párizsban, vagy Berlinben laknak; szegénységünkhez képest, birunk mindazon eszközökkel, melyek a tanulókat bevezethetik a tudományok csarnokába; birunk virágzó irodalommal, mely — aránylag — kiállja a versenyt bármely nemzetével, és mindennek felett, birjuk azt a nemes öntudattal, hogy a hazai föld képes növelni izmos tölgyeket a nélkül, hogy a Sprécből, vagy a Seineből kelljen öntözni.

Ez az átszűrés eredménye. Azonban, bármennyit nyernék a hazai teremtésnek, azért az akademiára jövetel nem kevesedik, sőt szaporodik. És ez eddig nagyon helyesen is van. Tapasztalás koronázza meg a tanulást; ismeretlen emberekkel érintkezve, szilárdul a jellem; külföld szépségeinek látása memésíti az esztétikai ízlést; sőt, a nagyvilágnak az a jó hatása is lehetne, hogy megtanuljon: miként, a mi nemzeti egyszerűségünkben több valódi boldogság van, mint itt. Szükség nekünk, meglátogatnunk a külföldet, hogy saját szemünkkel győződjünk meg, hogy nem mind igazi fény az, a mi csillog; hogy ismerjük meg saját erőnket, s azt használjuk fel, s tanuljuk meg szeretni a földet, „mely bölcsöd s majdan sirod is.”

Igy tettek apáink, nagyapáink, kiknek köszönhetjük előhaladásunkat; — ezek voltak a régi jó idők, s ezeket méltán nevezhetjük — e tekintetben — classicus kornak.

Azonban, ez olyan régen volt már, hogy csaknem a hisztóriák. Jelenünk? Ez a „romantismus” kora, mely többet ígér, mint a mennyit ad; a „modern” fogalmaké, mely többnek akar látszani, mint a mennyi lehet a valóságban.

A legújabb generáció híven ragaszkodik a hagyományhoz, s folkeresi a külföldi egyetemeket. Főnebb kijelentém, hogy nagyon he-

lyesen teszi; vajha mindenki kijöhetne! Elég optimista vagyok arra, hogy higyeim, miként azon időt, mit künn eltöltenek, okosan felhasználják, tanulnak. De, ne feledjük, hogy ezen idő egy évre van redukálva (vagy nagyon kedvező körülmények között keletre). Ennek egy részét elfoglalja az utazás, jöllehet ez nagyon sebesen történik; más részét, — mert mi magyarok nagyon szerencsétlen szívvel vagyunk, én azt hiszem, megáldva — fölemészti az emlékezés a hazai földre; a harmadik részét a reményesség a viszontlátás után; s a mi még megmarad, azt tanulásra fordítja mindenki.

E fölszát ellen fölhozhatná valaki, hogy a ki külföldre megy tanulni, hagyja otthon az emlékeket, a reményeket. E tanácsot, teljesen hiszem, hogy hatvan esztendő koromban én is osztogatni fogom; de most, engedjék meg nekem, hogy állhasson, miután érvényes volt szerencsém tapasztalni részint magamon, s még inkább másokon. Az időből egy kétszer-kétszer csinálva tudhatják önk, hogy annak szánya van... a fiatal ember bevégezve szemesztereit, szépen haza megy.

Szeretném fátvolyt borítani e képre, — hogy ne lássam a módot, melylél föllepnek; az arcot, mely mindent követel; a magaviseletet, mely affektációból áll; azt a gúnys pilantást, mely mindent kicsinyel; mit szegénységünkben ugyan, de saját erőnkön birunk felmutatni; azt a pöffeszkedést, mely minden percében éreztetni akarja, hogy egy új Minerva pattant ki Jupiter fejéből.

S mindez, miért? mert anyagi helyzetünk-nél fogva elkölthetnek külföldön ezer pforintot. „Hát a tudományos ismeretek, miket rajta vásároltak?” — Oh, uraim, nincsen azzal mit dicsekedni!... És én jogos bírónak érzem magamat e téren: mert én is akademián va-

gyok; mert látom azt, mit lehet tenni egy rövid év alatt; mert tudom, hogy legjobban vagy szakma nélkül jönnek ki, vagy egészen ismeretlenhez kezdenek s egy év alatt kimerítettnek hiszik azt, mire egy élet is kevés... Mondják még többet? Igen, mert fájva tapasztaltam egy-néhányszor, hogy az akademiára-jövés csak csinynek volt felhasználva, hogy kizsákmányolhassák a népek az akademiákban hagyományilag helyezett bizodalmat... és én jogosítva érzem magamat, hogy ez illusiót széttépni megpróbáljam, mint hitvány rongyot, mely ma már csak a valót takarja el szemem elől; és sőt emeljek az ellen, mintha az akademián-lét nem csupán szerencse, hanem praerogativa is lenne a z o k felett, kiket a hazai föld, a hazai intézetek nevelnek föl s bocsátanak ki az élet szinpadára.

Mert hazai intézeteinkben vagy lehet tanulni, vagy nem. Ha lehet, úgy nem tudom, mi adna elsőseget annak, a ki külföldön végez, a felett, ki azt otthon teheti meg; ha nem lehet, úgy, a ki a külföldet meglátogatja is, csak a kezdeményezésnél van; s ezzel nincs mit betenkedni. De ez utolsó eset nem áll; mert újjal mutathatunk nem egy jelesünkre egy a szépirodalom, mint a tudomány pályán, ki aligha látta a külföldet, vagy legfőlebb egy rövid utazás alatt, s ez elég bizonyíték annak, hogy az akademián-lét nem előny.

És ugyan — ha szabad kérdenem, — miért is volna az? Hisz a civilisatio diadala nem abban áll, hogy Berlinben megtanuljuk balkézben tartani a világot evés közben; vagy, hogy Párizsban csináltassunk frakkot s Londonban vásároljunk magas kalapot; hanem abban, hogy a szellem nem ismer korlátot többé; hogy annak termékeit — a könyveket, hírlapokat — csaknem egy időben olvashatjuk szép Erdélyország bérczei között és Berlinben; egy

folemelkedett, nemes gondolatért nem kell három hónapi utat tennünk, egy huszonnégy óra alatt elhozza a repítő gőz, s még gyorsabban a távirda; hogy mivelődni, tanulni ma már mindenütt lehet, csak... csak akarat és buzgóság kell; ezt pedig a világ egy akademiája se adja meg.

Mindezek mellett, őszintén, lelkemből ohajtom, hogy fiatalaságunk tömegesen látogassa a külföldet; gyűjtsön annyi tudományt fejébe, a mennyit csak lehet, de ne higye, s ne akarja elhiteitni mással, hogy az akademia egy éve valakit tudóssá tesz; és mindennek felett, ne feledkezzék meg szívéből, melyben forró szeretetnek kell lakni minden iránt, mit a hazai föld hátán hord. Jöjjen ki minden fiatal ember, mert megérdemli; tanulja meg tisztelni a külföld nagy embereit, s szeretni a miénket; oltsa be kebelébe a humanismus eszméit, s oda-haza harcoljon — ha kell — a schlandriánság ellen... e végre legyenek fegyverei: szerénység, a lehető önismeret, józan meggyőződés, szilárd akarat, lankadatlan buzgóság minden iránt, mi szép, jó és igaz. Ezek a nyomok vezetnek azon célhoz, melyhez elődeink lépten-kint közeledtek; így válik az akademián-lét előnnyé, melyet nem kell exequálni, mert mindenki megad a való érdemnek.

Ohajtom, hogy megjegyzéseimet ne vegye senki köpenyegnek, annál kevesebb roszakarlatnak; akarnám, hogy sokan elmondják, hogy legelőbb kapott ellenséggel harcoltam, s mindennek felett forróan ohajtom, hogy hazudtoljon meg maga az élet.

befolyással bír, megérdemelte volna, hogy Erdővidék tulajdona maradjon; egyébiránt e kérdést nem nekem, az utódoknak leendő joguk egykoron megtenni. Az élnék ebéd, melyet rám nézve a szembe állt hölgyek tűzzemei és a gyár igazgatója M. M. pár derék üdvözlése még élénkebbé tettek, d. u. 5 óra tájt végződött, s kevés idő múlva azt sz.-udvarhelyi zenészekkel ugyanazon teremben tánczvizsgálat vált fel, melyben Brassó városa délczei hölgyei a kerin-gőt, a négyest s az erdővidéki B. lányok, e sugár három fehér lilom, nemzeti tánczunkat oly büszkén, oly igézőn tánczolták, hogy az általános köztetszesség-hangokban töre ki. Ugy van az, a szép, a könnyű tánczu nő, nemcsak tánczot, de a nézőt is magával ragadja s keble búját elaltatja. A taraczkok dörgő hangjának elnémulása, az ősi szokás szerinti fanyáron sült nagy ökor felkoncsolása jelenték, hogy az est közelg s az ünnepély vége felé jár. Ugy is lőn, és a felszentelt vasgyár fölött a csendes éj út fel halott sátorát. Más nap az egybegyűlt vendégsereg hazafelé távozott s velek együtt én is elhagytam magányomba, keblem azon oha-jával, hogy e gyár honunk fejlődő iparának mentől nagyobb lendületet adjon, s ha bérce-s kis hazánkat vérsz fenyegeti, megvédeni azt és ne lebilincselni segítse. Csirányi.

Algyógy. aug. 30-kán, 1858. — Nagy-Rápolton a g. n. e. templomban minden éjjel két tudatlan ember babonás istenitisztetést tart s a népeknek jövendőt mond; sok helységből jönnek az oraculumhoz Nagy-Rápoltra, hogy jövendőt kérdezzenek, s a két charlatán elhitelven a néppel, hogy nekik az angyalok megjelenlén, minden titkot felfedeznek, mindenkinek valamit hazudnak pénzért. Ez előtt egy hónappal Hunyadvármegyében egy helységben egy meghalt vén oláhnot egy éjszaka, négy ottani köz-lakos kiassott és mind összedarabolt, (?) hogy a marhabetegség a helységben szünjön meg; ter-mészetes, hogy eredménytelenül. Imádkozatok az Istennek s tegyék azt, mit a vallás, az Isten törvényei mondanak, s az inkább segít raj-tatok, mint a babona; betegségekben s mar-haitok betegségében folyamodjatok orvosok-hoz, mert a halottak nem segítenek.

A mult évtized végén lerombolt bir-tokosi lakházak s többféle gazdasági épületek a megkapott kárpótlásból Hunyad-megyében újra épülnek, s a romok felépítése annyira megy, hogy az urbíri kárpótlás alig jut az épületek kijavítására. Nagyon hasznos lenne, ha a birtokos urak nem engednék, hogy az ország szebb és hasznosabb részeit, a váro-sokat mind idegenek foglalják el, s magoknak a jószágokhoz közel lévő városokban birtokot, haszonvehető házakat szerezzék; de nem azért, hogy csak a fényűzés és kényelemnek áldozzanak s falusi jószágait zsidónak adják árendába, hogy az által mindenkét elvesztve, szegények legyenek: hanem azért, hogy a gaz-daságot és speculációt mind falun, mind a vá-roson ügyesen folytathassák, s törökvök legye-nek valamint eddig, úgy ezentúl is az ország-ban benn lévő többi nemzetiségeket mind szel-lemileg, mind anyagilag felülmulni. r. l.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ.

— Bécsből f. hó 10-kén írják a „P. L.”-nak: „Erdélyi főkörmányzó althgy Lichten-stein Frigyes hg. o. magassága az éjszaki vaspá-lyán Eisgrubba ment ma búcsúlátogatásra Lich-tenstein Alajos hg. o. magasságához, s azonnal indul Szebenbe főkörmányzói állomására.”

— Körmányzó herczeg o. magassága jelen hó 20-án, Albrecht cs. k. főherczeg o. fen-sege, Magyarhon kormányzója e hó 30-ra vá-ratik fővárosunkba.

— Havi ur, a Kolozsvárolt működendő színházrasság igazgatója, köztünk mulat, me-gteendő az előlépéseket arra, hogy előadásait október végéig megkezdhesse. Olvasóink em-lékezní fognak, hogy Havi ur ez előtt néhány évvel egy jól szervezett énekes-társasággal a szomszédos olasz, német és dán tartományokban mennyi taptot aratott s minő derék jelét tudta adni ügyességének. Bizvást remélhetjük, hogy mostan se hagyja el őt ügyes tapintata. A mint értesülünk, jól szervezett opera, dráma és vou-deville - társasággal fog megjelenni, sőt még saját orchestrumot is hozand, hogy előadásait szabatosabbakká tehesse. támaszkodva azon lel-kes közönség részvételére, mely itt gyengébben szervezett társaságot is cserben nem hagyott. A bérletek már kezdetüket veszik, s ügyvéd Csulak Dániel ur van a színházgató által megbízva a bejelentések elfogadására.

* Hivatalos kimutatás szerint e pillanat-ban a becsületrendnek 272,000 tagja van. Az első császárság végével csak 9000 volt. Szinte hihetlen, mennyire megsaporodott azóta az érdemek száma!

* Pár nap óta a nyugati láthatár felett ná-lunk is látható esténként az égi tűnemény, mely-nek megjelenése pontosan megjósoltatott, s mely nem egyéb, mint egy, hozzánk csekélynek lát-szó üstökös, melyet esti 8 óra körül szemlélünk.

* Dézsről írják a „Nővilág”-nak, hogy ott tömérdek sok pénze van az embereknek. A forgattyu (Ringelspiel), melynek egy évvel ezelőtti híre se volt Erdélyben, most megtevén körutját bérczi városaink közt, Dézsre érkezett, s „öránként öt pftot jövedelmezett tu-lajdonosának.”

— Az új pénz (ausztriai becs) szerin-ti bankjegyek alakja. A bank az új pénzben 1000-, 100- és 10-es jegyeket fog csak egy-előre kibocsátni. Papírok fehér és igen erős, benne több vízjegy látható, melyek részint e szavakat: Oesterreichische Währung, részint a jegy értékének megnevezését betűkkel szá-m-jegyekkel tüntetik fel, részint czírázatokat és hullámalku vonalokat mutatnak. Kivülről pedig alakjuk következő: A 10 forintosan vörös bélyeg látható, melyben a 10 számjegy fekete alapon fehér betűkkel van jelölve. A jegy bal-oldalán egy antik öltözött férfialak látható, mely az ausztriai-ház czimer-paizsát és az uralkodó-pálczát tartja. Egy nemű áldásra ter-jeszt ki kezét a czimer-paizs fölé. A jegy bal-oldalán egy ifjú alak látható a császári sassal és karddal, és egy örszellem, mely a paizs fölé babérkoszorút tart; továbbá a törvényköny és egy mérleg. A jegy közepe alsó felét Ausztria mellpaizsa és egy oroszlan foglalja el. Keltetve van 1858., január, aláírta Schindler Adolf, pénztárigazgató. — A 100 forintosan felül közepén két lebegő gyermek látható, kik a czi-mer-paizsát a császári sassal, a koronát, uralko-dó-pálczát, országalmát tartják, és egy ba-bérágit szalaggal, melyen olvasható: Viribus unitis. A jegy baloldalán Ausztria mellpaizsa, egy kalászköböl, szőlőágból álló nyálal és az ausztriai ház czimere, körülveve dus virágn kos-zorúval. Jobb oldalon a Duna-folyó van kép-legesen (allegorisch) ábrázolva; Bécs városá-nak czimere tölgyágakra téve és borostyánág-gal körülfonta. — Az 1000 forintosan szin-tén vörös bélyeg látható. Balról az erő mell-szobra, jobbról a bőség jelképe látható. Kissé alantabb látható egy paizson a korona, uralko-dó-pálca és egy olajág, jobbról egy bőségssza-ru gyümölcsökkel, egy sarló, evező-lapát, Merkurnak botjával s kalapjával. Keltetve van 1858., március 1., aláírta Ferstel Ignác, pénztár-igazgató. Mind a három nemű jegyen a szöveg, a czég és a büntetőtörvény kivonata úgy marad mint a régienek, csak hogy az uja-kon az ausztriai becs lesz mindenütt említve.

* Szalay Lászlótól a „P. Napló” tár-czájában igen érdekes cikksorozat indult meg e czim alatt: „Adalékok Erdély viszonyaihoz a portával Báthori István és Kristóf alatt. A „M. Sajtó” tárczájában pedig egy külföldön élő nagy nevű magyar író szép keleti utazását olvashatni.

* A felső Tiszavidéken egy Gazda-sági-egyesület felállítására a felsőbb enge-dély megadtván, az alapszabályok megalapi-tása végett f. hó 20-kán Nyiregyháza gyűlés fog tartatni, melybe gr. Degenfeld Imre és Lón-gyay Menyhért urak a t. cz. földbirtokos és gaz-daközönséget tiszteltet meghívják.

Sajtóhíra. Lapunk közlelbi „Napló” rovatában az „Adakozásról” tudósításban hibásan szedetett „Récey grófnő” „Rédey grófnő” helyett.

KÜLFÖLD.

Törökország. — Alig mulik el egy nap is, a melyen a legnyugtalanítóbb híreket ne olvasnók Törökország különböző részeiből, és ha azoknak csak tizedrésze is igazságon alapul, akkor a török birodalom helyzetének egész bensejéig felzava-rodottnak, a különböző népfajok közti fo-rongásnak rendkívülinek kell lenni. Ma-gok a szigorú ellenőrzés alatti konstantiná-polyi lakok se igen tiltkálják azt, hogy kü-lönsen a fővárostól távolabb eső helyeken leirhatatlan aggály uralkodik; a mu-zulmanok mindenütt vásárolják össze a fe-gyvert, s nagy dolgokra látszanak ké-szülödni; a hatóságoknak ugyan még eddig sikerült legalább külsőleg fentartani a cse-nedet, de a legcsekélyebb alkalomra is át-törheti a felhalmozott gyűnyag a vékony kérget, hogy egy a politikai légkört me-greszkeltető explosio legyen. A dse dda-hi bombázatalás, s azon hir, hogy a franciaíak-nak is szándékuk még további elégtételt kivánni az elkövetett iszonyokért, a leg-felső fokig emelte az elkecsereidést; a kik még vétkeseknek érzék magokat, hifelel tanácsára Mekkába menekültek, ott váran-dók el, ha vajjon merészleldik-e a szent várost megtámadni. E közben új nehézsé-gek merültek fel Stambulban. A helyható-sági bizottmányok ugyanis czélja az euro-pai lakosokat is a dozásra kényszeríteni, mely szándék természetesen a legelszán-tabb ellenszegülésre talál az illetőknél.

A mde a török hatóságok se hagynak fel célzatukkal, hivatkozván ez elvre: egyen-lő jogok egyenlő kötelességek! s nem gon-dolják meg, hogy a Hatt-humayum végrehaj-tását a megígért jogok megadásával, nem pedig az azokból folyó kötelességek kiszabásával kellene megkezdni. A franciaia követ Thouvenel a különböző hatalmak kép-viselőit összehívta tanácskozára, hogy utját-módját találják a kiengesztelődésnek, s a viszály megoldásának. Egyiptomban is sok mindenféle hir kereng fölfedezett ösz-szeesküvések felől, miknek fészke Ale-xandria és Cairo volna. Egynehány magas rangu pasa és bey, a kiknek hátráló esz-méik ismeretése, azon ürügy alatt, hogy biztosíthassák magokat a keresztények ré-széről teendő megtámadás ellen, több ház-ban rendkívül sok fegyvert, s hadiszert halmoztak volna fel oly célból, hogy elő-ször is a rájuk nézve igen is felvilágosodott alkirályt le vessék, s aztán egy Bertalan-éjet csináljanak a keresztények közt. A be-teg ember tehát betegebbnek látszik, mint valaha. s a hozzá tola-kodó orvosok, mint látszik, kóros állapotját még rosszabbá tették.

— Lord Redcliff maholnap Stam-bulba érkezik. Egy brüsseli lap, mely so-hase volt jóakarattal az öreg ur iránt, a-zon gonosz megjegyzést teszi: Lord Red-cliff csak azért megy Stambulba, hogy az Amerikában kötött török kölcsönhől kifizet-tesse magának azon milliót, a melylyel neki a szultán adósa. s azzal viszont a ma-ga adósságait fizesse ki. Egy ily ügyletre azonban a nemes lord végre egy fölhatal-mazottat is küldhetett volna, s nem kellett volna, a legújabb tudósítások szerint, e-gész családjával, s teljes kísérettel utaznia.

— Bukarestben, mint írják, már minden párt keblében nagy előkészületeket tesznek a bekövetkezendő választásokra. A nemzeti párt ezen perczen általánosan Gole sco neve körül gyűlelszik; azonban bihető, hogy az oláhok mégis a régi csa-ládok kebléből fogják hoszpodárjokat meg-választani.

— Vigorides moldovai kaimakám, állítólag magát ebbeli rangjától fölmentetni kérte, minthogy tartományában a nyugta-lanságok fenyegetők, s mikért ő nem akarna felelősséggel vállalni. Mások ezt csak agy-rémnek, és annak akarják tulajdonítani, mert a párisi conferenciák a választandó hoszpodárságra a benszülöttséget alapíták meg föltételül, Vigorides pedig fanariota levén, ezen méltóságra igényt nem tar-tat, idején akarna az utból eltakarodni.

Franciaország. — Hogy Bern-be oly nevezetes diplomatát küld követnek a franciaia kormány, mint Turgót, a ma-drídi volt-követ, ezt sokan politikai ma-nifestationnak tekintik. Egy svajczi lap párisi levelezője egész naiv világossággal nyilat-kozik e részben Franciaország jövőbeli politikájára nézve. „A porta közelgető ösz-szeomlása, s az Olaszországban várható események alkalmakor Svajcz nagy je-lentőségre van hivatva saját földrajzi fe-kvése által semlegessége mellett is, ugyan-azért szükséges ottan Franciaországnak jelesb egyéniség általi képviseltetése. Egy-szersmind pedig kitüntetés Svajczra nézve ezen új képviseltetés, mivel III. Napoleon szerezettel viseltetik irányában, de termé-szetesen csak „bizonyos pontig.” Ugyan-ezt mondhatni Svajcznak Franciaország iránti viszonyára nézve is.”

— Az Algírira vonatkozó rendelet merőben elkülönzi a polg. igazgatást a ka-tonaitól. A főparancsnoknak ugyan még most is jelentékeny befolyása van, s főleg sürgős esetekben, melyekben a főnökök rendeleteit megsemmisítheti; de rendes időkre Algír most mégis el van vonva a ka-tonai uralom alól. Ugy hiszik Párisban, hogy azonnal nagy figyelem fog a vasut-ügyre fordítatni. Mac Mahon az új fő-parancsnok 25 év óta majdnem folytono-san Algírban élt, s majd minden hadjárat-ban jelen volt.

— Napoleon hg. személyesen szán-dékozik az algíri szervezetet életbe léptet-ni, ő már f. hó 25-én utazik Algírba.

— A maubegei ügynek követke-

ménye lesz: az előzőtt protestansok z állam-tanácshoz folyamodtak az alispán ellen, e ki hatalmával visszaélt, hogy az állam által elis-mert cultus törvényszerű és ártatlan gyakor-latát önkényesen akadályozza. A protestan-sok synodusa, mely Cúvennesben üléssel, s melynek főczélja a különböző protestans se-tákat egyesítő jelvény által összecsatolni, szívére vette a maubegei ügyet és a törvé-nyes lépéseket vezeti.

— Egy német lapban olvassuk: Fran-cziaországban az orleanisták inkább mo-zognak mint valaha, okt. 1-jével Guizot vezetése alatt egy közlőnyt adnak ki saját céljukra „Revue Continent ale” név alatt.

— A „Constitutionnel” Paleocapá-nak a dunatorkolatokról irt munkáját is-mertetvén, ezen nevezetes kérdés politikai oldaláról ekként nyilatkozik: „A dunai hajózás kérdése a legfontosabb azon kér-dések közt, melyekkel az európai hatal-mak a keleti ügyek rendezésekor foglalkoz-tak. Jelenleg minden oda mutat, hogy bi-zonyos parti államok követeléseit el lesznek háritva az utból, hogy a szabadság ügye diadalmoskodni fog, és hogy az említett folyam különbség nélkül minden lobogó e-lőtt meg lesz nyitva.” A nevezett lap sze-rint a Duna arra van hivatva, hogy a föld-közi tengerrel megossza azon kiváltságot, hogy kelet felé vezesse az embereket, az eszméket és a dolgokat, melyek, mint lát-szik, azon a ponton állanak, hogy arra felé rohanjanak.”

Azsia. — A Chinával kötött szerző-dések tartalmával lassanként bővebben is megkezdünk ismerkedni. Így a „Friend of China” közli az amerikai szerző-dést. Ez huszonkilencz cikkből állna, melyek közül némelyek a korábbi szerző-dés állapotmányait utítják meg. A legfon-tosb pontok a következők: Általános béke és barátsága és közbenjárása az Egyesült-államoknak más államokkal előforduló ne-hézségek esetében; a szerződés letétele Pekingben és Washingtonban, és annak hivatalos közzététele a birodalom főváro-sában és a tartományokban; az Egyesült-államok követének egyenes levelezése a titkosszolgálat vagy az első miniszterrel Pekingben; ezen követ joga, min-den évben egy utazást tenni Pe-kingbe s ott tetszés szerinti időig tartózkodni. Utját a Peiho hosszában vagy a szárazon Shanhaén el-veheti, s a chinai kormány gondoskodik el-tartásáról. Kíséretének nem szabad több mint husz személyből állnia. Pekingben a titkosszolgálat vagy annak valamely kije-lőlt tagjával áll hivatalos közlekedésben. Ha a követnek állandóan Pekingben tartó-zkodása más hatalmaknak megengedtetik, akkor Amerika is megnyeri e jogot. A hi-vatalos levelezésben egyenlő rang adatik meg. A követek összejövetelét a főko-rmányzókkal stb. folyvást a hivatali épüle-tekben történnek és soha meg nem tagad-hatók. A hajóparancsnokok a legfőbb tisz-tekkel tartják értekezéseiket, rang egyen-lőség mellett; a kalózság elnyomatik. Föld-tulajdon a hivatalnokok közbejötténélkül is bérlelhető. A már megnyitott kiköt-őkhöz jönnek még Swatow és Tai-wana Formosan (bir szerint Kiauchau Hainan is), valamint a többi is mind, me-lyek más nemzetek előtt megnyitottnak; a titkos és csempészárú-kereskedés el van tiltva; az opium-kereskedés China törvé-nyei szerint majd megengedve, majd eltilt-va. Az Egy-államok sohasé fizetnek ma-gasb vámokat, mint a legtöbb kedvezmény-ben részesülő nemzetek, a tanodadijaknak se szabad magasabbaknak lenniök. A ket-tős tanodadij el van törölve; tonnapénzek a világító-tornyokért stb. kilitásba helyez-tetnek; a kalauzúgy szabályoztatik; a vá-mokat gycee-ezüstben vagy idegen pénzben kell fizetni, s a consuloznak nem szabad a papirokat azok megfizetése előtt kiszolgál-tatniok. A nemzeti lobogónak mentesség biztositatik, s közösen semlegességre kötelezik magokat. A lázadók és szökevé-nyek elfogatnak, a bűnösökmegbűntetnek. Az Egy-államok hatóságai kizáró törvény-hatóságot gyakorolnak alattvalók fölött, s

a panaszok a kölesönös hivatalnokokhoz intézettek. A kereszténység elismertetik és türetek, a kínai convertiták ottalmat nyernek. Más hatalmaknak adott minden jog azonnal az Egyesült-államoknak is meg van adva. A megerősítés a császár részéről azonnal, az Egy-államok részéről egy év alatt következik be. A pénzkárpótlási követelések Kantonban határozatnak meg. Az Egy-államok a llandó követsége a vitálynak Kantonban leendő elintéztetése után Shanghaéba tétetik át.

A China és Egyesült-államok közti békeszerződése szerint bőven ismeretes, mely lényegileg a már ismeretes pontokat tartalmazza, melyek a két nyugati hatalommal szerződésben is előjönnek. Csak az Oroszországgal szerződés foglalja magában némi eltéréseket, de a melyek még pontosabban nem ismeretesek; Sz. Pétervárt mindenestre elégtelnek kell lenni az eredményvel, minthogy Muravieff bnok, ki a szerződést kieszközlé, s Oroszország határainak az Amourig való terjedését kívívá. Amour gróf címmel lön felruházva. A francziák természetesen nevetni fognak az öreg vasgyurónak „Comte d'Amour” neve fölött.

— Egy marseillei sürgöny szerint szept.

1-ről az Audi királyságban öszpontosított fölkelő sereg 100,000 ember körül jár, s a különbféle hadak mindössze 66,000-re rugnak. A „Bombay Times” egyebiránt azon reményét fejezi ki, hogy bizonyos engesztelő politika egyenlenségeket fog okozni a fölkelők között, ha elégséges angol csapat lesz kéznél azok védelmére, kik készek magokat megadni. Campbell ezredes, a dragonyosok parancsnoka, ki nem rég halálozott meg, már ötödik ezredes azok közül, kik egy hó lefolyása alatt haláltak el az angol-ind seregből.

UJ POSTA.

— Stambulból szept. 4-ről írják: A nagyvezérhez bocsátott egy újabb nagyuri rendelet a legszigorúbb takarékoságot hagyja meg. A szultán saját házában férfiasan mutogatja, hogy nem Simon bíró hajlja a lovát, s valami 40 nőt háreméből elbocsátott. Csak be ne teljék a gyöngéd háziúron a közszo: beteg ember bőjtje, részeg ember imádsága semmitse ér.

— Az arabiai félsziget északi részén komoly lázadás ütött ki a vabahiták közt, mi Stambulban érzékeny aggodalmat támaszt. A keletről érkezett hírek átalában

mind ijesztgetők. Az „Ind.” egyik levelezője nagyon is hitelesnek tartja azon tudósítást, hogy a muzulman népség egy franczia consulsági ügyvivőt, kinek neve Delmas, nevével együtt felkötözt, leányukon pedig a legszörűs bántalmakat követelte el.

— Turgot marquisnak berni követté neveztetése különös magyarázatokra nyújt alkalmat. III. Napoleon Svájczot, egy ágashog fát, gyöngédén rázogatni kezdte, ha valamely kanton-alma, például Genf, hajlandó lenne Franciaország felé pottyanni. Fazy Janeről legalább felteszik, hogy ez az egykor Savoyához tartozott kantont oda játssza a francziáknak. Turgot, mint a Bonaparte-háznak erős hibe, bizonyos eshetőségek alkalmával erőlyesen állná meg helyét. Hogy Savoyára nagy étvágya van a francziának, már régen tudtuk, de tudják kivált Turinban egy idő óta.

— Ha valahol, Franciaországban látható most legtöbb becsület: a becsület-legio vitézeinek száma igazán legio. Egy belga lap szerint jelenleg 272,000 gomblyuk ékeskedik a becsület-rend szalagával, míg az első császárság végével e szám nem ment többre 9,000-nél.

— A dán-német viszály oly ártatlan mintegy pohárvízben támadott vihar. A dán

kormánytól most egy új válaszó érkezett a német szövetséghez, ígérve, hogy annak kívánatait a herczségek alkotmányában való változtatásokra nézve teljesíteni, de mi módon, s mikor, az az ő gondja. A dán válaszó felett koton fog egy darabig a szövetségi bizottmány.

— Sir Colin Campbell (most lord Clyde) is, úgy látszik, azon örvendetes nézetben van, hogy az indiai háborúnak befejezése már nincs messze. Egy Londonban írott levelében azon reményét fejezi ki, hogy nem sokára kardját hüvelyébe fogja tehetni, s azt többé onnan soha ki nem huzni. Ezen bátorlelkű veterán évek óta több fáradságot állott ki, mint alattvalói közül akármelyik.

— Az atlanti táviró-társulat tiltakától Valenciából sürgöny érkezett Londonba, mely jelenti, hogy valamely, még eddig föl nem fedezett ok miatt, Ujfoundlandtól érthetetlen jelek érkeznek. Ily körülmények között nem lehet az időt megszabni, melyben a távirót át fogják adni a közhasználatra.

Bécsi börze. — Szeptemb. 11-ikén. Erdélyi urbéri papir 82. Magyar urbéri papir 83 1/2. Neuzeti kölesön 84 1/2. Arany 4/8. (darabja 4 frt 42. kr) Ezüst 1.

Felölös a szerkesztésért BERDE ARON.

Urbékkárpótlási tüke-utalványozás

A kolozsvári cs. kir. megyei törvényszék útján Szentiványi Zsuzsanna Derzi Istvánnak m. nagy-csáni b. u. 842 ft 43 kr, — gróf Kun Kata s Jozefinának sz. bongárdi, romlott, f.-k kes-nyárlói b. u. 2603 ft 6 kr, — gr. Kun Jozefinának sz. máriai, pusztarajtolczi birt. u. 8257 ft 20 kr, — gr. Kun Kata s Jozefinának széhhelyföldvéri b. u. 1722 ft 38 kr, — Makrai Lászlónak brozai, feketelaki, csentei, vasaszentiványi b. u. 8985 ft 35 kr urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. nov. 8-ig. Tárgy. nap jan. 12-ke 1859. d. e. 9 órákor.

A m. vásárhelyi cs. kir. megyei törv. útján gr. Kun Kata b. Löwenthal Samuénak és gróf Kun Jozefa Klebesberg Vilmosnének laczkói, erdőaljai, szépmeezi birt. után 2349 ft 13 1/2 kr, — Szabó Lászlónak oláh-kocsárdi b. u. 487 ft 5 kr, — gr. Rhédei Ágnes örökösének, u. m. gr. Hohenstein Ferenc és gróf Hohenstein Klaudia és Amáliának erdő-sz.-györgyi b. u. 5726 ft 21 kr, — Györfi Róza öz. Tolnay Eleknek nagy csergei b. u. 208 ft 48 kr, — Viskó Ferencnek heturi birt. u. 250 ft urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. nov.

11-ig. Tárgyalási nap jan. 11-ke 1859 d. e. 9 órákor.

A szászvárosi cs. kir. megyei törv. útján Mária özvegy Farkas Jánosnének földi, bojai, nagy-almási b. u. 2129 ft 17 kr, — Kis Károli Hegyesinének panki, roskányi b. u. 310 ft 22 kr, — gr. Kun Jozefina gr. Klebesberg Vilmosnének s gr. Kun Kata b. Löwenthal Samuénak fel-györgyi, homoródi, reneti, pojanai, vályi-pejii, n.-almási, mádai, bakrai, k.-almási, nádasdai, erdőfalvi, bozesi, bakonyai, csikmói, porkurai, csebi, glódi birt. u. 36064 ft 51 kr, — Török Róza, Nina s Eszternek bosoródi, kúti, pokolvalcseli, str.-sz.-györgyi b. u. 283 ft 4 1/2 kr, — Barcsai Miklósnak dto 1306 frt 43 kr, — Farkas Krisztina öz. Brádi Lajosnének jóvalcseli, pokolvalcseli, gonczagai, o-brettei b. u. 1519 ft 27 kr, — kis-oklói után 926 ft 52 kr, Barcsai Mihálynak nagy-barcsai, sárfalvi, petrényi b. u. 6452 ft 52 kr urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. nov. 13-ig. Tárgy. nap jan. 20-ka 1859. d. e. 9 órákor.

A szebeni cs. k. megyei törv. útján Komáromi Lajosnak sz.-veszödi, hidegvizi birt. után 1058 ft 54 kr, Török Samuának hidegvizi b. u. 1239 ft 33 kr, — dto alsó-gézesi birt. u. 120 ft

31 kr urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. oct. 31-ig. Tárgy. nap dec. 30. d. e. 9 órákor.

A kolozsvári cs. k. megyei törv. útján Albrecht Mártonnak magyarokereki birt. u. 493 ft 51 kr, — öz. Boér Jánosné Baranyai Rózsának m.-petri, m.-kapusi b. u. 1279 ft 53 kr, — öz. Deák Jánosné Barra Teréznek f.-zsuki birt. u. 507 ft 56 kr, — Fekete Lászlónak sz.-jakabi b. u. 389 ft 39 kr urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. okt. 30-ig. Tárgy. nap jan. 3-ka 1859. d. e. 9 órákor.

A károly-fehérvári cs. k. megyei törv. útján Sebesi Albert, István és Károly testvéreknek m.- és o-borosi, bocsárdi, tövisi b. u. 2598 ft 2 1/2 kr, — gr. Haller Károli Macskási Lajosnének gabudi, csuci b. u. 823 ft 4 1/2 kr, — A k.-fehérvári rom. kath. káptalanak alvinczi, borbereki, sebeshelyi, rakatói, karnai, borbereki, borsomezei b. u. 66557 ft 32 kr, — Réthi Juliánna Gálffy Józsefnének gergelyfai, m.-kopándi, birt. után 169 ft 54 kr, — Herepei Éva öz. Málnási Ferencnének marosbördi, diódi, paczalkai b. u. 2084 ft 41 1/2 kr urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. nov. 16-ig. Tárgy. nap jan. 25-ke 1859. d. e. 9 órákor.

HIVATALOS HIRDETÉS.

az említett ker.-pénzügy-igazgatóságnál írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak.

Az árverési föltételek mind az említett pénzügy-igazgatóság, mind pedig a kolos-monostori urodalmi irodában, a rendes hivatali órákon megtekinthetők.

Kolozsvárt, szept. 10-kén, 1858.

A cs. k. ker. pénzügy-igazgatóságtól.

(519) (1-2)
9085
VIII. 1858.

Hirdetmény.

A kolozsvári cs. k. ker. pénzügy-igazgatóság részéről ezennel közhírré tételik, hogy a kolos-monostori alapít. uradalomhoz tartozó, ugyancsak ott találtató három lisztelő-malom, összesen 1 kerékkel, és egy molnári lakkal, melyek közül kettő, összesen 8 kerékkel, a kolos-monostori ugynevezett malom-utczában szemben egymással, a harmadik 2 kerékű pedig a papirosmalom átellenében fekszik, 3 legelő, és egy hozzájuk tartozó réttel együtt, mely utolsónak területe 7 hold és 120 □ öl, hat egymástól következő évkére t. i. folyó év november 1-ső napjától az 1864-ik év október utolsó napjáig, folyó hó 17-ik napján, délelőtt 10 órákor az említett pénzügy-igazgatóság irodájában, nyilvános árverés útján a többet ígérőknek ki fognak adni.

A kiküldési összeg tészen összesen 3510 frt. 30 kr azaz háromezer ötszáz tíz forint és harmincz krajczárokat ezüst pénzben.

Ezen árverésre írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, melyek az említett pénzügy-igazgatósághoz, az árverés napja és órájáig, 10 percentes bnatpénzzel ellátva, pontosan benyújtandók, mely

ajánlatoknak azon nyilatkozatot kell tartalmazniok, hogy kérelmes, az árverési föltételeket teljesen ismeri, és elfogadni kész.

A további árverési föltételek mind a pénzügy-igazgatósági, mind pedig a kolos-monostori uradalmi felügyelőségi irodában a szokott hivatali órákon megtekinthetők.

Kolozsvárt, szept. 11 kén, 1858.

A cs. k. ker. pénzügyi igazgatóságtól.

(520) (1-2)
Nro 5171
1858

Hirdetmény.

A kolozsvári cs. k. ker. pénzügyi-igazgatóság részéről ezennel közhírré tételik, hogy folyó hónap 22-kén délelőtt 10 órákor, az említett pénzügy-igazgatóság irodájában, a kolos-monostori alapít. uradalomhoz tartozó, Kardosfalván fekvő 3 kerekű lisztelő malom, egy ahhoz tartozó molnári ház, két darab rét, és két darab szántó-föld, 11 hold és 710 □ öl kiterjedésben, melynél a kiküldési összeg egyezer és tizenkét forint leendő; továbbá a halászáti-jog a Szamos és Nádas-folyókán, Kolos-monostor, Kardosfalva és Bács határain, melynél a kiküldési összeg 80 frt. 1 kr. azaz nyolczvan forint és egy krajczárt teszen ezüstben.

Vége a Kolos-monostoron, az odaváló egyik lisztelő-malommal szemben fekvő pálinkafőző, mely egy lakóházat, egy pálinka főző házat, egy előszobát, egy színt, egy kútat és egy kis veteményes kertet foglal magában, s melynél a kiküldési összeg 123 frt. 18 kr. azaz egy százhuszonhárom forintot és tízenyolcz krajczárt teszen, nyilvános árverés útján, három egymástól következő évkére, t. i. folyó év november 1-ső napjától kezdve, az 1861-ik

év október hava utolsó napjáig, a többet ígérőknek ki fognak adni.

A fennebbi árverésre írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, melyek azonban saját kezűleg írva és 10% bnatpénzzel ellátva, folyó hónap 21-ikéig, a helybeli pénzügy-igazgatósághoz benyújtandók. Ezen írásbeli ajánlatoknak tartalmazniok kell, hogy az ajánlkozó, az árverési föltételeket teljesen ismeri, és magát azoknak mindenben alávetni kész.

A további árverési föltételek mind a helybeli pénzügy-igazgatóság, mind pedig a kolos-monostori uradalmi felügyelőség irodájában, a szokott hivatali órákon megtekinthetők.

Kolozsvárt, szept. 11-kén, 1858.

A cs. k. ker. pénzügy-igazgatóságtól.

(521) (1-3)
Nro. 5171. 1858

Pályázati hirdetmény.

A kolozsvári tanácsnál egy tollvivő állomás évi 300 ezüst forint fizetéssel üresébe jöven, ezen állomásra a mgl. cs. k. megyehivatal f. hó 3-ról 747 elnöki szám alatt kelt rendelete követeztében folyó évi október 10-kéig ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állomásra pályázni kívánók arra utasítatnak, hogy ebbeli kérelmüket szabályszerű belyeggel ellátva, az irt határ-ideig az alólírt városi tanácsához adják be.

Ezen állomás elnyerésére szükséges, hogy a pályázó a magyar és németnyelv alapos tudását, főleg e nyelvekbeni foglalkozási képességét, iskolai tanulmányai bevégeztését, eddigi közszolgálatát, politikai s erkölcsi feddhetetlen magaviseletét tanúsítsa.

A kolozsvári tanácsból, szept. 4-kén 1858.

laczkja 1, 2, 3, és 4 ezüst forintot kapható. Ugyanott igen szép jaczhint-gyökök is kaphatók, mely a farsangon nyílik, darabja 18 krajczár ezüstben, vidéki megrendelésekre a pénz-beküldése kériktik.

(518) (1-2)
9085
VIII. 1858.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tételik, hogy folyó év szeptember hava 21-ikén délelőtti 10 órákor a kolozsvár-kerületi pénzügy-igazgatóság irodájában, a kolos-monostori, tanodaintézet uradalomhoz tartozó, itten Kolozsvárt lévő ugynevezett fiskusháznál találtató három szállások u. m.

Szállás szám 5, mely áll 1 pincze, 4 szoba, 1 konyha, 1 éléskamara és 1 hiuból.

Szállás szám 3, mely áll 1 pincze, 3 szoba, 1 konyha, 1 kamara és 1 hiuból.

Szállás szám 2, mely áll 1 pincze, 3 szoba, 1 konyha, 1 kamara és 1 hiuból.

Folyó év október hava 1-ső napjától kezdve 1861-dik év szeptember hava utolsó napjáig, és így három egymás után következő évkére, közárverés útján haszonbérbe adatik és hogy az első felkútlási összeg szállás sz. 5-nél 135 frt 38 kr, szállás sz. 3-nál 148 frt 41 kr, szállás szám 2-nél 86 ft 48 kr. pengő pénzben leendő, és ezen kívül még mindenik szállásnál külön-külön szükség-szék takarítására végett egy évre 11 frt. 12 kr. a hárbér befizetése alkalmával, évnegyedenként fizetendő.

Az utolszor említett szállásnál megjegyzendő, hogy ennek haszonbérbe egyezersmind házmasternek is tekintetik, kinek az egy éven keresztüli szükség-szék takarítás költsége fejében 112 frt. pengő pénz szolgáltatandó ki az urodalmi pénztárból, mely összeg évnegyedenként előre kivehető leendő, mely fáradságáért jutalmul évenként 4 □ öl t. i. szállítandó az említett uradalom a házmaster szállásához.

Ezen árverésre, a fenn kitűzött nap és óráig,

(517) (2-2)
Meltóságos Daczó Pál urnak Fejérvár és Szászsebes közelében fekvő o-girbói részjózsága minden hozzá tartozó javadalmakkal eladó. Értekezhetni Szászsebesen, Simon Gergely kereskedésben.

Továbbá a magyar-szilvási jószágához tartozó

Csűrlye nevű helységben, a tordai országutban, csaknem egyenes helyen 1646 jügerumon fekvő 32 éves tölgyes erdő (oda nem értven a földet) eladóvá tételik. Értekezhetni Tordán, ügyvéd Füzi Sámuel, Kolozsvárt Gegő József urnaknál, vagy helyt Magyar-Szilváson.

(523) (1-3)
Figyelmeztetés!

Molnár és Török, a tokaihegyben birtokosok, valódi tokai saját természetynyi borokból rakat állítottak Kolozsvárt, Tauffer Ferenc, „Vadmacska” című fűszerkereskedésében, hol is pa-